

கல்வெட்டு

ருவள் ளுவராண்டு 2027 (யுவ-தாது ஆண்டு) பங்குனி-சித்திரைத்

ஏறாரும் பெருமான், செப்புத்திருமேனி கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டு
சோழர் கலை, கல்பட்டு, விழுப்புரம் இராமசாமிப் படையாட்சியார் மாவட்

காலாண்டிதழ் - 46 (1996, ஏப்ரல் திங்கள்) விலை ரூ. 1-50

தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் அய்வகை

உள்ளே . . .

1. புல்லிக்குறும்பூர் தூண் கல்வெட்டு
— க. குழந்தைவேலன் ... 1
2. திருக் குர்-ஆன் கையெழுத்துப் பிரதி
— ச. செல்வராஜ் ... 7
3. அரியலூர் மழவராயர்கள்
— (சென்ற இதழ்த் தொடர்ச்சி) ... 11
4. திருவுசாத்தானமுடைய நாயனார் திருக்கோயில்
— வெ. இராமமூர்த்தி ... 14
5. THE GROWTH OF MARINE ARCHAEOLOGY
IN INDIA WITH SPECIAL REFERENCE TO
TAMILNADU
— NATANA. KASINATHAN ... 22
6. ஏறாரும் பெருமான்
— கு. தாமோதரன் ... 30
7. இராசராசனின் புகழ்பாடும் இலக்கியம்
— சொ. சாந்தலிங்கம் ... 32
8. தரங்கம்பாடி பகுதியில் கல்வெட்டுகள் கண்டுபிடிப்பு
— கா. நெடுஞ்செழியன் ... 36

புல்லிக்குறும்பூர் தூண் கல்வெட்டு

க. குழந்தைவேலன்

காப்பாட்சியர், பூண்டி

தென்னார்க்காடு வள்ளலார் மாவட்டம், திட்டக்குடி வட்டத்தில் உள்ள ஒரு சிற்றூர் புலிகரம்பலூர். சென்னை திருச்சி பெரு வழியில் திருச்சியிலிருந்து 79-ஆவது கி.மீ.இல் உள்ள எழுத்தூரி லிருந்து மேற்கு நோக்கிச் செல்லும் ஊரக நெடுஞ்சாலையில் ஏழு கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது புலிகரம்பலூர். புலிக்குறும்பூர் என்ற பழம் பெயரின் மருவி வந்த வழக்கே புலிக்கரம்பலூர். இதனை இன்னும் சுருக்கி புலிம்பூர் என்று வழங்குவர் பொது மக்கள்.

புல்லிக்குறும்பூர், பழமையின் சுவடுகளை இன்னும் முற்றிலும் மாற்றிக் கொள்ளாத, தமிழகத்தின் வேளாண் சிற்றூருக்கு எடுத்துக் காட்டாக விளங்கும் ஒரு சிற்றூர். வீடுகள் தோறும் உள்ளடங்கிய மாட்டுத் தொழுவங்கள், குதிரைகள், கன்று காலிகளின் ஒலி, சுரை படர் கூரைகள், நெல், கடலை, கரும்பு மற்றும் புஞ்சைக் கூலங் களின் விளைச்சல் எனச்சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். எத்தனை மதங்கள், விழாக்கள் வந்தாலும் பொங்கலுக்கே எழுச்சி கொள்ளும் ஊர். ஊரின் மேற்கு எல்லையில் உள்ள மாரியம்மன் கோயிலைத் தவிர வேறு பெருங்கோயில்கள் ஏதும் இல்லை.

இவ்வூர் ஊர்க் கிணற்றருகில் உள்ள தூண் கல்வெட்டு இவ்வூரை வரலாற்றில் நீங்கா இடம்பெறச் செய்துவிட்டது. கல்வெட்டுகள் பெரும்பாலும் கோயிற் சுவர்கள், கோயிலில் வைத்துக் கட்டப்பட்ட தூண்கள், பாறைகள் ஆகியவற்றிலேயே வெட்டப்பட்டிருக்கும். செங்கல் தளிகளிலும், பாறைகள் இல்லாத இடங்களிலும் கல்வெட்டு வெட்ட வேண்டி இருப்பின் தனிக்கற்களில் வெட்டி நடப்படும்.¹ அவை பெரும்பாலும் பலவகைக் கற்களாகவே இருக்கும். மாறாகச் சில இடங்களில் எவ்வகை வரையறைக்கும் பொருந்தா உருவங் களை உடையதாகவும் இருக்கும். ஆனால் கல்வெட்டு வெட்டு வதற்காக என்றே செதுக்கப்பட்ட தூணை இங்குதான் காண

முடிகின்றது. இத்தகைய வழக்கத்தை அசோகனது காலத்திலே காணலாம். அந்த வகையில் இத்தூண் கல்வெட்டு குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாக உள்ளது.

தூணின் நான்கு புறமும் நன்கு பொளியப்பட்டு, மேலே செல்லச் செல்ல, மெல்லச் சுருங்கிச் செல்கிறது. தூணின் மேற்பகுதியில் நாற்புறமும் சூலங்கள் புடைப்புச் சிற்பமாக அழகாக வடிக்கப்பட்டுள்ளன. தாயினும் நல்ல பெருமானின் ஆணைகள் இத்தூணில் வெட்டப்பட்டுள்ளன.

இவ்விரு கல்வெட்டுகளும், புலிகரம்பலூருக்குக் கிழக்கே கருதளவாக 20கி.மீ. தொலைவில் உள்ள திட்டக்குடி ஊருடைய பெருமாள் கோயிலுக்கு அளிக்கப்பட்ட கொடையைப் பற்றியவை ஊருடையப்பருக்கு, இக்கொடையளிக்கும், தாயினும் நல்ல பெருமாளுக்கு நன்மைகள் கிடைக்க, பூசையும் திருப்பணியும் நன்றாகச் செல்ல புல்லிக்குறும்பூர் நிலங்களில் இருந்து வரும் வரிகள் கொடையாக அளிக்கப்பட்டுள்ளன. கொடையளிக்கும் பொழுது ஏற்கனவே இவ்வூரில் உள்ள நாயன்மார்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட தேவதானந்திருவிடையாட்டங்களை நீக்கி இவ்வூர் நஞ்சை, புஞ்சைகளில் வரும் அனைத்தாயங்களும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதால் இவ்வூரில் சிறிதாகவோ, பெரிதாகவோ பல கோயில்கள் இருந்துள்ளன என்பதை உணர முடிகிறது. ஆனால் அவை ஏதும் இருந்ததற்கான சான்றுகள் இன்று கிடைக்கவில்லை.

இக்கொடையை அளித்த தாயினும் நல்லபெருமாள் மகதை மண்டலத்தை ஆண்ட வாணர் வழியில் வந்தவன். சோழ அரசர்களின் கீழ் அடங்கிய சிற்றரசர்களில் வாண கோவரையர்களும் அடங்குவர். மூன்றாம் குலோத்துங்கன் காலத்தில் அவனது அதிகாரிகளில் ஒருவனாக விளங்கியவன் இத்தாயினும் நல்ல பெருமாள். இவனது பெயர் குலோத்துங்க சோழ வாண கோவரையன். பின்னாளில் தாயினும் நல்ல பெருமாள் எனப் பெயர் பெற்றான் என்பது திருச்சி மாவட்டம் ஊட்டத்தூர் கல்வெட்டால் அறியமுடிகிறது.² இவன் பேரால் மகதேசனான அடைய வளைந்தான் திருமானிகை என ஒரு திருச்சுற்றுச்சுவர் இருந்தது என்பதும் இத்திருமானிகைக் காப்பும் திருப்பணி

களும் தாயினும் நல்ல பெருமாளான குலோத்துங்கசோழ வாண கோவரையனாகிய இவன் பொறுப்பில் விடப்பட்டதென்பதும் திருவரங்கத்தில் உள்ள மூன்றாங் குலோத்துங்கன் கல்வெட்டால்³ அறியக்கிடக்கிறது.

மூன்றாங் குலோத்துங்கன் காலத்தின் பிற்பகுதி முதல் சோழர் களின் வலி குன்றத் தொடங்கியது என்பதும் அக்காலத்து விடுதலை எண்ணங்கொண்ட பல சிற்றரசர்கள் ஆங்காங்கே தனியாணை செலுத்தத் தொடங்கினர் என்பதும் வரலாற்றுச் செய்திகள் அக்காலத்து தனி ஆணை வழங்கும் மன்னர்களுள் ஒருவனாக இவனும் விளங்கியுள்ளான். இவனது ஆணையாக "தாயினும் நல்ல பெருமாள் ஓலை" எனத் தொடங்கும் கல்வெட்டுக்கள் பல மகதை மண்டலத்திலும் அதனை ஒட்டிய பகுதிகளிலும் காணக் கிடக்கின்றன. அவற்றுள் இவையும் அடங்கும்.

கல்வெட்டு :

(1) தூணின் கீழ்க்கு மற்றும் வடக்குப்பக்கங்கள்

1. ஸ்வஸ்தீ ஸ்ரீ தாயிலு
2. ம் நல்ல பெருமாள்
3. ஓலை திட்டக்குடி உலை
4. டயார் ஊருடைய பெ
5. ருமாள் கோயில் தா
6. னத்தாரும் தேவகன்
7. மிகளும் கண்டு விடை திட்டை
8. டக்குடி உடையார் ஊருலை
9. டய பெருமாளுக்கு நம
10. க்கு நன்றாக பூசையும்
11. திருப்பணியும் செல்வ
12. தாக புல்லிகுறும்பூர்
13. நான்கெல்லைக் குள்ப
14. ட்ட நன்செய் புன்செயி

15. ல் உள்ளூர் நாயன் மார்
16. க்கு தேவதானம் திருவி
17. டையாட்டம் உள்ளிட்ட பல
18. தளியும் நீக்கி நீக்கி உள்[ள]
19. நன்செய் புன்செயும்
20. பொன்வரி காசாயம் க
21. ரார்த்திகைப் பச்சை மாதிரு
22. சாந்தி ஊசிவாசி நல்
23. லருது நற்பசு தறிஇறை
24. மனைஇறை செக்கிறை
25. ஆட்டிறைப் பாட்டம் குற்ற
26. த் தெண்டம் உள்ளிட்ட அனை[த்]
27. தாயங்களும் ஆள் அம

[வடக்கு]

28. ஞ்சு தேவையும்
29. உள்பட ஒன்பதா
30. வது முதல் சந்
31. திராதித்த வரை
32. யும் இறையிலி
33. தேவதானமாக
34. தந்தோம் இவ்வூ
35. ர் நான்கெல்லை
36. யிலும் திருச்சூல
37. ஸரபனமும்
38. ண்ணி இப்படிக்க
39. கு திருக்கற்றளியி
40. லே எழுத்துவெ
41. ட்டிக் கொள்வ

42. தாகச் சொன்னோம்
43. இப்படிச் செய்வ
44. தே இவை தாயி
45. லும் நல்ல பெ
46. ருமாள் எழுத்து
47. இவை விழுப்பா
48. தராயன் எழுத்து
49. சுசீவமஸ்து உ

(2) தரணின் மேற்கு மற்றும் தெற்குப்பக்கம்

1. ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ தாயி
2. லும் நல்ல பெரு
3. மாள் ஓலை புல்லி
4. குறும்பூர் ஊரவர்
5. கண்டுவிடை திட்
6. டைக்குடி உடையார் ஊ
7. ருடைய பெருமாளு
8. க்கு நமக்கு நன்றா
9. க பூசையும் திருப்
10. பணியும் செல்வ
11. தாகத் தங்களுர் நான்
12. கெல்லைக்குள் ப
13. ட்ட நன்செய் புன்டு
14. சயில் உள்ளூர் நா
15. யன்மார்க்கு தேவ
16. தானம் திருவிடை
17. யாட்டம் உள்ளிட்ட ப

18. ல தளியும் நீக்கி நீக்
19. கி நின்ற நன்செய் பு
20. ன்செய் ஊர் அறுதி
21. யாக அனைத்தாயங்
22. களும் உள்பட ஒன்ப
23. தாவது முதல் சந்தி
24. ராதித்த வரையும் இ
25. றையிலி தேவதான
26. மாக குடுத்தோம்
[தெற்குப் பக்கம்]
27. இக்கோயில்
28. தானத்தா
29. ரைக் கண்டு இவர்
30. கள் சொன்ன
31. படி செய்வதே
32. இவை தாயி
33. லும் நல்ல பெ
34. ருமாள் எழுத்
35. து இவை விழு
36. ப்பாத ராயன்
37. எழுத்து வ

1. சேலம், தருமபுரி - மாவட்டங்களில் இத்தகைய தனிக்கற்களை மிகுதியாகக் காணலாம்.

2. க.ஆ.அ. 521/1912

3. தெ.இ.க : 24 ; 133,

தீரு குர்-ஆன் கையெழுத்துப்பிரதி

ச. செல்வராஜ்

தேர்வுநிலை தொல்லியல் அலுவலர், சென்னை.

உலகப் பொதுமறை நூலாகிய திருகுரான் இசுலாமியர்களின் வேதநூலாகத் திகழ்ந்து வருகின்றது. இந்நூல் பல்வேறு வடிவ அமைப்புகளில் கிடைக்கின்றன. அவற்றில் அண்மையில் தொல் பொருள் ஆய்வுத்துறையினரால் கிருஷ்ணகிரியில் இருந்து சேகரிக்கப்பட்ட தங்க நிற வேலைப்பாடு கொண்ட குரான் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். இப்புனித நூல் முழுவதும் கையால் எழுதப்பட்ட கையெழுத்துப் பிரதி ஆகும். இதை காலிகிராஃபி (calligraphy) என்பர்.

கையெழுத்துப்பிரதி குரான்

170 பக்கங்களைக் கொண்ட இக்குரான் முழுவதும் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்ட கட்டங்களின் உள்ளே எழுதப்பட்டுள்ளது. இக்கட்டங்களில் தங்க நிறத்தில் வேலைப்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. இப்புத்தகத்தின் மூன்று பக்கங்களில் முறையே முதல் நடுவில் மற்றும் இறுதியில் என மூன்று இடங்களில் அழகிய வண்ணக் கலவையால் பூ வேலைப்பாடுகளும், அதனைச் சுற்றிலும் தங்க நிறப் பூச்சுகளும் கோடுகளும் காண்போர் வியக்கும் வண்ணம் வரைந்துள்ளனர். ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் 15 வரிகள் காணப்படுகின்றன. இவை நேர்த்தியாகவும் அழகாகவும் அச்சப்பிரதி போல் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு குறிப்புகள் முடியும் இடத்திலும் தங்க நிறத்தால் புள்ளிகள் வைத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இந்நூல் சிறந்த முறையில் பைண்ட் செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்நூலை பைண்ட் செய்தவர் பெயர் இதில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. யூசுப் அலி என்பவர் இதனை பைண்ட் செய்துள்ளார்.

வேத நூலாகிய குரான், இஹ்ரான் என்ற சொல்லின் திரிபு என்று கருதுகின்றனர். இந்நூல் 30 புத்தகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு புத்தகம் ஆரம்பத்திலும் தங்க நிற எழுத்துக்கள் எழுதப்பட்டு அதனைச் சுற்றிலும் அழகு

செய்துள்ளனர். - இந்நூலை ரமலான் மாதத்தில் முப்பது புத்தகத்தையும் முப்பது தினங்கள் தூய்மையான நோன்பு இருந்து படித்து அதன் வழிமுறையைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

இப்புனித நூலுக்கு இஸ்லாமியர்கள் ஒவ்வொருவரும் மிகுந்த மரியாதையையும் மதிப்பையும் அளித்து வருகின்றனர் என்பதை அவர்களது திருமணச் சடங்கை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் அது தெளிவு பெறும். ஒவ்வொரு இஸ்லாமியரும் தனது பெண்ணிற்கு முதன் முதலாக அளிக்கும் சீதனம் புனித நூலான குரான் ஆகும். மணமகன் இல்லத்திற்குச் செல்லும் முதல் பொருளும் இந்தக் குரானே. எனவே இஸ்லாமியர்கள் தங்களது புனித நூலின் மீது கொண்ட பற்றும் மதிப்பும் வெளிப்படுகின்றது. இவ்வாறு சீதனமாக வந்த நூல்தான் தற்பொழுது தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறையினரால் பார்வையிடப் பட்ட அழகிய தங்க நிற வேலைப்பாடு கொண்ட கையெழுத்துப் பிரதி குரான் ஆகும்.

திப்பு சுல்தானும் குரானும்

திப்புலின் இயற்பெயர் பதாஹலி திப்புசுல்தான் என்பது. இவரை செயற்கரிய செயல்கள் பல புரிந்ததனால் வரலாற்று ஆசிரியர்கள் 'காலத்திற்கு முன் பிறந்தவன்' என்று குறிப்பர். இவர் தனது 16-வது வயதில் தன் தந்தை ஹைதர் அலியிடம் சில வாக்குறுதிகளை அளித்து அரசவைப் பொறுப்பை ஏற்றார். அந்தக் கடிதத்தின் நகலை 'சவத்தந்த குதாகா' என்ற நூலில் வெளியிட்டுள்ளனர். இந்நூல் ஆங்கிலேய அரசால் தடைசெய்யப்பட்ட ஒன்று. இந்நூலில் ஹைதர், திப்பு இருவரின் வரலாறும் முழுமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

இந்நூலில் வெளியிடப்பட்ட திப்புலின் கடிதத்தில் அவர் அளித்த வாக்குறுதியாவது

1. கடவுளால் அளிக்கப்பட்ட பெரியவர்களுக்கு மாறாக நடக்க மாட்டேன்.
2. ஆட்சியில் தவறுகள் நேருமேயானால் என்னை சிரச்சேதம் செய்யலாம்.

3. தந்தையின் எண்ணங்களுக்கு மாறாக நடந்தால் என்னை நாடு கடத்தி விடுங்கள்.
4. லஞ்சம், பொய் போன்றவை ஆட்சியில் ஏற்படின் அதற்கு தண்டனை வழங்கலாம்.
5. உங்களால் நியமிக்கப்பட்ட ஆலோசகரைக் கலந்து முக்கியப் பணிகளைச் செய்யாவிடில் தண்டனை வழங்கலாம்.

நான் மனமுவந்து எழுதிக் கொடுக்கின்றேன் என்றும் மேலும் பல வாக்குறுதிகள் இணைத்தும் திப்பு தனது கையொப்பம் இட்டுள்ளார்.

மேலே கூறப்பட்ட வாக்குறுதிகளை நோக்கும் பொழுது இவர் குரானின் வழியைக் கடைப்பிடித்துள்ளார் என்பது தெளிவாகின்றது. இவர் குரானுக்கு எனத் தனி இடத்தை அளித்துப் பெருமைப்படுத்தியுள்ளார். குராணை எழுதுவதற்காக மீர்முன்சி என்று அழைக்கப்படும் தலைமை எழுத்தர் ஒருவரை நியமனம் செய்துள்ளார். திப்புவின் அரசவையில் தலைமை எழுத்தராகப் பணியாற்றியவர் அலீர் ரசாகான் என்பவராவார். இவர் கல்வி கேள்வியில் சிறந்தவர். இவரது பேரன் அசரத் அலிகான் என்பர் இக்குராணை எழுதியவர் ஆவார். இக்கையெழுத்துப்பிரதி குராணை மெஹ்முத்கான் என்பவர் "ஹதியா" எனப்படுகின்ற அன்பளிப்பு கொடுத்து இக்குராணை அசரத் அலிகானிடம் இருந்து பெற்றார்.

மெஹ்முத்கான் என்பவருடைய பரம்பரையினர் பலுச்சிஸ் தானத்தைச் சார்ந்தவர்கள். இவர்கள் குதிரை வாணிகம், குதிரை இனவிருத்தி இவற்றில் கை தேர்ந்தவர்கள். இவர்கள் குதிரைகளைக் கொண்டுவந்து இந்தியாவில் விற்கும் பொருட்டு இப்பகுதியில் தங்கியுள்ளனர். இத்தகைய குடும்பத்தாரைக் "காந்தாரிகள்" என்று அழைக்கின்றனர். இவர்கள் காந்தாரத்திற்கு அருகில் இருந்து வந்த காரணத்தால் இப்பெயர் பெற்றிருக்கலாம் என்று கருதப்படுகின்றது.

மெஹ்முத்கான் என்பவர் தன்னுடைய மகள் துர்பீவியின் திருமணத்தின் போது தாய்வீட்டுச் சீதனமாக இக்குராணை வழங்குகின்றார், தற்பொழுது இந்தக் குராணை திரு நிஷாதுதீன் அகமது

அவர்கள் பாதுகாப்பாக வைத்துள்ளார். இக்குடும்பத்தினர் கிருஷ்ணகிரி பழையபேட்டையில் தங்கியுள்ளனர். தற்பொழுது பழையபேட்டை முழுவதும் இசுலாமியர்கள் குடியிருப்பு அதிகரித்து வருகின்றது இவை சுமார் 200 ஆண்டுகட்கு முன்பிருந்து பெற்ற வளர்ச்சியாகும்.

கிருஷ்ணகிரியும் பள்ளியறையும்

தர்மபுரி மாவட்டத்தில், கிருஷ்ணகிரி வட்டத்தில் கிருஷ்ணகிரியில் சையது பாசா மலைக்கு அடியில் காணப்படும் பழையபேட்டையில் அமைந்துள்ள பள்ளியறை 1735-இல் கல்லால் கட்டப்பட்ட ஒரு பழைய பள்ளியறை ஆகும். இதனைக் கட்டியவர் குறிப்பு பற்றிய கல்வெட்டு அங்கு காணப்படுகின்றது. இதில் "இந்த மசூதி தயாரிக்கப்பட்டது பாபு ஹவுஸ்தார் அப்துல் ஹரஸ்தான் ரசாக் 1149 ஹஜ்ரி, 1735 என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. இக்கல்வெட்டு மூலம் இம் மசூதி சுமார் 250 ஆண்டுகட்கு முற்பட்டது என்பது தெளிவாகிறது. இஸ்லாமியர்கள் இன்றும் இங்கு தொழுகை நடத்தி வருகின்றனர்.

இந்த மசூதிக்கும், வளர்ச்சிக்கும் இதர செலவுகளுக்கும் வெங்கடாபுரம் ஜாகீரின் வருமானத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள அனுமதி அளித்துள்ளனர். வெங்கடாபுரம் ஜாகீர் என்பது தற்பொழுது உள்ள சையதுபாசா மலை அடிவாரத்தில் அமைந்துள்ள ஏரிக்கு அருகில் அமைந்துள்ள பகுதியாகும்.

குரான் பற்றிய பிற செய்திகள்

மொகலாய மன்னர் ஒளரங்கசீப் தனது சொந்த வருவாய்க் காகத் திருக்குரானைக் கையில் எழுதி விற்றுப் பொருள் ஈட்டியுள்ளார். பாக்தாத் நகரில் அப்துல் காதர் ஜீயின் பள்ளியறையில் வைரக்கற்கள் பதிக்கப்பட்ட குரான் ஒன்று மக்களின் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளது. இதுவே விலை உயர்ந்த குரானாக இஸ்லாமியர்கள் கருதுகின்றனர்.

மேலும் பல்வேறு வடிவில் திருக்குரானை எழுதி அமைத்துள்ளனர். அவற்றில் மிகவும் சிறப்புக்குரியது சுமார் 323 ஆண்டுகட்கு முன்னர் அதாவது 1672-இல் அரபு மொழியில் கையால்

எழுதப்பட்ட குரான் ஆகும். இதன் நீளம் 2.4 செ.மீ. அகலம் 1.3 செ.மீ. உயரம் 1 செ.மீ. ஆகும். மன்னர் ஒளரங்கசீப் காலத்தில் முகமது அபிசு உசுமான் என்பவர் எழுதியது குர்ஆன் முழுவதும் இதில் உள்ளது. தாள் மங்கிப் போகாமல் இருக்க மருந்து தடவப்பட்டுள்ளது. அட்டை பொன்னிறத்தில் வரையப் பட்டுள்ளது.

இந்நூலைப் படிக்க ஒரு கண்ணாடியும் இதில் வைத்துள்ளனர். கண்ணாடியையும் நூலையும் போட்டு வைத்துக்கொள்ள ஒரு பெட்டியும் அமைத்து தந்துள்ளனர். இவ்வாறு பல்வேறு வகையில் குர்ஆன் போற்றப்பட்டுப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றது.

சென்ற இதழ் - 45ன் தொடர்ச்சி

அரியலூர் மழவராயர்கள்

இச்செய்தியையே திருக்கைவள ஆசிரியர் மேற் சொன்ன பகுதியில் குறிப்பிட்டுள்ளார். யுவரங்க மழவராயர் அவையில் விளங்கிய புலவர் சுப்பிரமணியக் கவிராயர் என்பவர். இவர், அரசவையில் அரிகண்டம் பாடிச் சிவிகையும் கவிகையும் சிற்றூர்களும் பரிசாகப் பெற்றவர். இவரது குமாரர் கனகசபைக் கவிராயர் என்பவர். அவர் ஒருமுறை இராமேசுவரம் சென்று தரிசிக்க விரும்பி மழவராயரிடம் விண்ணப்பித்தார்.

“மானூறு படத்தூக்கும் வடிக்கணையோன் மாசிகளை
வழிபட்டேத்தத்
தானூறு தீர்த்தருள் செய்தனியிராமேசுவரமாம் தலத்திற்
கேகக்
கானூறு மலர்மாலை கச்சியுவரங்கேந்திர காவல் மன்னா
நானூறு பொருளுதவி விடைநல்கி நலமல்கி நண்ணுவாயே!

கேட்ட அரசர், ஒரு பொன்தட்டில் 100 ரூபாய்களை வைத்துக் கவிராயரே நானூறு (நான் நூறு) தந்தேன்” என்று கொடுத்தார். அரசரின் மதிநுட்பத்தை வியந்த புலவர் அரசே! தங்குத்தட்டு

எளியேனுக்கோ? எந்தலுக்கோ? என்றார் அரசர் தட்டு என்பதற்குத் தட்டுப்பாடு என்ற பொருள் நயமுடையவராக 'தங்கத்தட்டுப் புலவருக்கே இருக்கட்டும்! என்று கூறி மகிழ்ந்தார்.

மழவராயர் இறந்தபோது, மனமுருகிப் பல புலவர்கள் இரங்கற் கவிகளை அஞ்சலியாக்கினர். அவற்றுள் சுப்ரதீபக்கவிராயர் பாடிய பாடல் வருமாறு.

தென்னரங்கள் அரங்கள் என்பார் வாய்திறவான்
கண்விழியான் திரும்பிப்பாரான்
என்னரங்கள் தூங்கரங்கள் ஏழையர்பாற்
கருணையுடன் இரங்காரங்கள்
மன்னரங்கள் தமிழ்ப்பெருமான் மழவரங்கள்
அளித்தருளும் மைந்தனான
குன்னரங்கா! எனக்கிரங்காய், கொண்டுவந்த
தமிழ்க்கிரங்கிக் குழைந்தெழாயே.

தமிழ்த்தாத்தா உ.வே. சாமிநாதய்யரின் தந்தையார் வேங்கட சுப்பையர் அரியலூர் அரசவையில் சங்கீதவித்வானாக விளங்கினார் அவருக்கு இலந்தங்குழி என்ற கிராமத்தில் 10 காணி நிலத்தைச்

சர்வமானியமாக அரசர் அளித்திருந்தார். உ. வே. சா. அவர்கள் தனது 7வது வயது முதல் 11-ஆம் வயது வரையில் அரியலூர் அரசவைப் புலவராய் விளங்கிய சடகோப ஐயங்காரிடம் தமிழ்க்கல்வி பயின்றார். அரியலூர் அரசவையிலிருந்த அவைக்களப் புலவர்களுள் சண்பக மன்னாரும் அவரது பரம்பரையினரும் தொடர்ந்து தமிழ்ப்புலவர்களாக விளங்கிப் பல நூல்களை இயற்றி யுள்ளனர். அவற்றுள் பார்வதி திருக்கலியாண நாடகம், சிவராத்திரி நாடகம், நவராத்திரி நாடகம், சாரங்க சருக்கரை, விநாயகர் பஞ்சரத்னம், அரியிற்சிலேடை வெண்பா, இராமாயண வண்ணம், இராமாயண சிந்து, பஞ்சாயத்துமாலை ஜீவபிரம்ம ஐக்கிய சரித்திரம் ஆகியவற்றை உ.வே.சா. அவர்கள் தமது நல்லுரைக் கோவையிற் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அவை ஒன்றும் கிடைத்தில என்று அவரே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அரியலூர் அரசவையிலிருந்த கவிராயர் மரபினைச் சார்ந்த பெரியசாமிக் கவிராயர் என்ற ஒரு முதியவர் தற்போது அரியலூரில் வாழ்கின்றார். அவர் மரபில் முன்னோர் பலர் பல நூற்களை இயற்றியதாகவும் அவற்றுள் மழவராயர் கலித்துறை அந்தாதி. ஆழந்துறையார் சதகம், கோதண்டராமசுவாமி சதகம் கயிலாசநாதர் சதகம் போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவை என்றார். கோதண்டராம சதகம் 101-ஆவது பாடல் மட்டும் தற்போது கிடைத்துள்ளது அதில் அரியலூர் விஜய ஒப்பிலாத மழவராயர் பெருமையைத் தொகுத்து அந்நூலாசிரியர் இராமதாச பரம பாகவதர் கூறுவது இங்கே கூறுதல் சிறப்புடைத்தாம்.

மகாராஜ ராஜஸ்ரீ வன்னியகுல சந்திரன் மகிதலத்தில்
இந்திரன்

வளர்வசனமாது குடிகொண்ட சவுபாக்கியன்

மகாமண்டலீக யோக்யன்

தகுதரிவலாரியிட தளசந்தத்தினிக்கவே சரமாரி பொர்

விஜயனாம்

கருவை நிகர் மால்சுமரர் ஒப்பிலா மழவையுரை

தந்துதவு சிவரத்னம்

சுகபோகமாகிய வைபோக காம்பீரன் சுத்தவைராக்கிய

சித்தத்

துரை விஜயன் ஒப்பிலா மழவேந்திரன்

அனுதினந்துதிபரவு கமலசரணம்

குசனுடைய மருகனென வந்தவா உனதடிமை கோரி

வைத்தையருள்வாய்

கோதண்டராமனெனும் முதண்டம் வளர் அரியில்

கோதண்டராமகுருவே

அரியலூர் மழவராயர் தம் அரிய வரலாறு ஆராய்ந்து வெளியிட வேண்டியதொன்றாம்.

தீருவுசாத்தானமுடைய நாயனார் தீருக்கோயில்

வெ. இராமமூர்த்தி

அகழாய்வாளர், சென்னை.

“ஆணலார் பெண்ணலார் அயனொடு மாலுக்கும்
காணொனா வண்ணத்தான் கருதுவார் மனத்துளான்
பேணுவார் பிணியொடும் பிறப்புற்றுப்பானிடம்
சேணுலா மாளிகை திருவுசாத் தானமே”

எனத் தேவாரப் பாடல் பெற்றது இத்தலம். காவிர்க்கு தென் கரையில் உள்ள 127 தலங்களில் 107வது தலமாக சிறப்புற்று விளங்குவது இத்திருவுசாத்தானமுடைய நாயனார் கோயிலாகும். நாகை காயிதேமில்லத் மாவட்டம் திருத்துறைப்பூண்டி வட்டத்தில் முத்துப்பேட்டையில் இருந்து மன்னார்குடி செல்லும் சாலையில், முத்துப்பேட்டையில் இருந்து ஒரு கி.மீ. தொலைவில் உள்ள வடகாடுகோயிலூர் என்ற ஊரில் வயல்களின் நடுவில் கோயில் அமைந்துள்ளது.

இராமன் தன் பகைவர்களாகிய இராவணனை வெல்வதற்குரிய உபாயங்களை இறைவனிடம் உசாவி (வினாவி) அறிந்தமையாலும் செல்வம், கல்வி, ஞானம் முதலிய திருக்கள் எப்போதும் உசாவிக் கொண்டிருப்பதாலும் திருவுசாத்தானம் என்ற பெயர் ஏற்பட்டதாக புராணவரலாறு கூறுகிறது. சாக்கானம், கேரளகுலாசனி, சதுர்வேதி மங்கலம், சூதவனம், கோயிலூர், விக்கிரமசோழ நல்லூர், மந்திரபுரி என்பன இவ்வூரின் பிறபெயர்களாகும். தேவாரப் பாடல்களில் இங்கு இராமன், சக்ரீவன் வந்து வழிபட்டதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது ஈண்டு நோக்கத்தக்கதாகும்.

இக்கோயில் கருவறை பிற்காலத்தில் செய்யப்பட்ட திருப்பணிகளால் புதுப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே நமக்கு காலத்தால் முந்திய கல்வெட்டு கிடைக்கப்பெறவில்லை. அர்த்தம்ண்டபம்

மற்றும் பிறபகுதிக் கல்வெட்டுகளில் காலத்தால் முந்தைய கல்வெட்டாக விக்கிரமசோழனின் ஐந்தாவது ஆட்சி ஆண்டு கல்வெட்டு நமக்கு கிடைத்துள்ளது. தேவாரப்பாடல் பெற்றதலம் என்பதால் கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டிலேயே கோயில் சிறந்து விளங்கியது என்பதை அறிகின்றோம்.

கோயில் அமைப்பு

வாயிலை அலங்கரிக்கும் இராஜகோபுரம் ஐந்து நிலைகளை உடையது. இது கி.பி. 13-14ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்டது. அதனை அடுத்த இரண்டாம் திருச்சுற்றும் அதனில் நந்தவனமும், மணிக் கர்ணிகை என்ற தீர்த்தமும் பெரியநாயகி அம்மன் சன்னதியும் அமைந்துள்ளன. பெரியநாயகி அம்மன் முன்னிரு கரங்களில் அபயமும் ஊரு முத்திரையும் காட்டி மேலிரு கைகளில் மலர் ஏந்தி காட்சியளிக்கிறாள். இச்சன்னதிக்கு முன்பாக 16 தூண்களுடைய முன்மண்டபமும் உள்ளது. அத்தூண்களில் தேவியின் பல்வேறு வடிவங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இச்சன்னதி 1924ஆம் ஆண்டு கட்டப்பட்டதாகும்.

இறைவன் கோயிலின் முன்னதாக அமைந்துள்ள கொடி மரத்தின் கீழ்ப்பகுதியில் கிழக்கு பக்கத்தில் விநாயகர் உருவம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. அடுத்துள்ள கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டுப் பலிப்பீடத்தின் அடிப்பகுதியில் பூதகணங்கள் இசைக் கருவிகளை வாசிப்பதையும், நடனமாடும் கணபதியின் உருவத்தையும் காணலாம். அடுத்து மூன்று நிலையுள்ள உட்கோபுரம் அமைந்துள்ளது. இதைக் கட்டைக்கோபுரம் என்று அழைக்கின்றனர். இக்கோபுரத்தில் "திரிபுவன சக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீ இராசேந்திரசோழ தேவர்க்கு" என்று தொடங்கும் கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டு கல்வெட்டு உள்ளது. நுழைவுப் பகுதி முகப்பத்திரத்துடன் காட்சியளிக்கிறது. வாயிலின் உட்பகுதியில் விநாயகர், அதிகாரநந்தி சிற்பங்கள் உள்ளன. இவை முறையே கி.பி. 11, 12ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவை. பிற்கால சோழர்கால கோபுரத்திற்கு மிகச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாக இது விளங்குகிறது. கோபுரத்தை அடுத்துள்ள சபா மண்டபத்தின் மேல் பகுதியில் வண்ண ஓவியங்கள் உள்ளன. இவை பிற்கால திருப்பணியின் போது வரையப்பட்டவையாகும்.

முதல் திருச்சுற்றுத் தெற்குத் திருநடை மாளிகையில் 63 நாயன்மார்களின் சிற்பங்கள் அழகுற காட்சியளிக்கின்றன. காட்சி கொடுத்த நாயகர், நாயகி உருவங்களும் ஒரே கல்லில் வடிக்கப்பட்ட சப்தமாதர்களின் உருவங்களும் உள்ளன. சப்தமாதரின் ஒரு புறம் வீரபத்திரரும், மறுபுறம் காளியின் உருவமும் உள்ளன. மேற்கு நடை மாளிகையில் சூதவன விநாயகர் கற்சிற்பம் ஒன்று உள்ளது. உருவமைதியின்படி இது கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டினைச் சார்ந்ததாக கருதலாம். இச்சிற்பம் கைகளில் மாங்கனி, மாவிலைகளை ஏந்திய நிலையில் காணப்படுகிறது. அடுத்து சோமாஸ்கந்தர் சன்னதியும் அதனை அடுத்து வருணன், இராமர், மார்கண்டேயர் ஆகியோர் பூசித்த மூன்று லிங்கங்களும் உள்ளன. இதனை அடுத்து அன்னபூரணி சிற்பம் உள்ளது. அடுத்து சுப்ரமணியர், வள்ளி, தெய்வானை, சன்னதியும், அதனையடுத்து லட்சுமி, சுஜலட்சுமி, சரஸ்வதி, நவவீரர்களில் இருவரது உருவம் மட்டும் உள்ள கற்சிற்பம் ஆகியவை காணப்படுகின்றன.

கருவறை மற்றும் அர்த்த மண்டப தேவகோட்டங்களில் லிங்கோத்பவர், பிரம்மா, துர்க்கை, நர்த்தன விநாயகர், தட்சிணாமூர்த்தி ஆகியோரின் சிற்பங்கள் உள்ளன. விநாயகர் தவிர மற்ற அனைத்து வடிவமும் பிற்காலத்தவை. வடக்கு நடைமாளிகையில் உள்ள சனீஸ்வர பகவான் சிற்பம் குறிப்பிடத்தக்கது ஆகும். மேலும் நடராசர் சன்னதியும், சந்திரன் அம்மன் சிற்பங்களும் உள்ளன. கருவறையின் முன்மண்டப நுழைவாயிலில் சங்கநிதி, பத்மநிதி ஆகிய உருவங்கள் உள்ளன.

கல்வெட்டுகள்

இக்கோயிலில் 54 கல்வெட்டுகள் படியெடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவை முறையே விக்கிரமசோழன்-1, இரண்டாம் இராசராசன்-2, மூன்றாம் குலோத்துங்கன்-3, மூன்றாம் இராசராசன்-7, மூன்றாம் இராசேந்திரன்-17, ஜடாவர்மன் சுந்தரபாண்டியன்-2, மன்னர் பெயரில்லாத பாண்டியர் கல்வெட்டுகள்-3, மன்னர் பெயரில்லாத சோழர் கல்வெட்டுகள்-8, பிற கல்வெட்டுகள்-11 ஆகும்.

கல்வெட்டுகளில் காலத்தால் முந்தியது விக்கிரமசோழனின் (கி.பி. 1118-1135) 5-வது ஆட்சி ஆண்டு கல்வெட்டே ஆகும்.

அதில் 'புறக்கரம்மை நாட்டு சாக்கானமான கேரள குலாசன சதுர்வேதி மங்கலம்' என்று இவ்வூரின் பெயரும், நாட்டின் பெயரும் உள்ளன. பின்னர் இவ்வூர் விக்கிரம சோழநல்லூர் என்று பெயர் மாற்றம் செய்த செய்தியும், இறையிலி நிலங்களின் எல்லைகள் வாய்க்கால், நிலங்களின் பெயர்களும் தெளிவுற கூறப்பட்டுள்ளன இரண்டாம் இராசராசனது கல்வெட்டுகள் கி.பி. (1146-1163) திருவுசாத்தானமுடைய நாயனாருக்கு அளிக்கப்பட்ட நிலத்தினைப் பற்றியும், நில உரிமையாளர்களின் பெயர், வரி, வாய்க்கால் ஆகியவை பற்றியும் சொல்கின்றன. இவ்வூரில் உள்ள நிலங்களின் பெரும்பான்மையானவை கோயிலுக்கு உரியன என்று இக்கல்வெட்டுகளின் மூலம் அறிய முடிகிறது. மூன்றாம் குலோத்துங்கனின் (கி.பி. 1178-1218) மூன்று கல்வெட்டுகளும் கோயிலுக்கு நிலத்தானம் அளித்த செய்தியைப் பற்றியே குறிப்பிடுகின்றன.

மூன்றாம் இராசராசனின் (கி.பி. 1216-1256) எட்டாம் ஆட்சி ஆண்டு தொடங்கி 31-ஆம் ஆட்சி ஆண்டு வரை உள்ள கல்வெட்டுகள் இங்கு கிடைத்துள்ளன. இவற்றில் முறையே இக்கோயிலின் எழுந்தருளியுள்ள இறைவனுக்கு (பல்லவனீஸ்வரமுடைய நாயனார்க்கு) சோழவரையன் நிலம் அளித்த செய்தியும், இவனது கர்வத்திலும் இவ்வூருக்கு கேரளகுலாசனி சதுர்வேதி மங்கலம் என்ற பெயர் தொடர்ந்து வழங்கப்பட்ட செய்தியும், நிலவரிகளை வசூலித்த கோயிலுக்கு வழங்குவதற்குரிய ஆணையும், அக்கோயிலில் உள்ள அம்மன் பெயர் "திருக்காமக் கோட்டமுடைய பெரிய நாச்சியார்" என்ற செய்தியும், ஊர்க்கணக்கர், மகாசபையோர் பற்றியும், நிலம் தரம் மாற்றி அளிக்கப்பட்ட செய்தியும், காடு கிழான் அரையன் என்பவன் இக்கோயிலுக்கு ஒரு வேலி நிலம் தானம் அளிக்கும் போது, அவனது மகனும் கையொப்பமிட்டு, உறவு முறைகள் அனைத்தும் அறியும் வண்ணம் தானம் செய்தான் என்ற செய்தியும், சுப்பிரமணியர், வள்ளி, தெய்வானைக்கு திருவமுது படைக்க நிலம் அளித்தும், கீழைத்திரு நடைமாளிகையில் வடபால் வடக்குப் பக்கத்தில் உள்ள சூரிய தேவற்கு அமுது படிக்கு நிலம் அளித்த செய்தியும், அந்நிலத்திற்கு கொம்மடிச்சேய் என்ற பெயர் இருந்த செய்தியும் சொல்லப்பட்டுள்ளன. முன்மண்டப வடபுற உபானத்தில் கல்வெட்டிக் கொள்ளக்கடவதாகவும் சொன்னோம் நகரத்தோம்" என்று எந்த இடத்தில் கல்வெட்டு வெட்டிக் கொள்ள வேண்டும்

அன்ற ஒரு குறிப்பு ஒரு கல்வெட்டில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகம அடிப்படையில் எந்த தெய்வ உருவங்கள் எங்கு அமைக்கப்பட்டன என்பதும் தெரியவருகின்றது.

மூன்றாம் இராசேந்திரனின் (கி.பி. 1246-1279) நான்காம் ஆட்சி ஆண்டு தொடங்கி இருபத்தி ஐந்தாவது ஆட்சியாண்டு வரை பதினேழு கல்வெட்டுகள் உள்ளன. இவனது நான்காம் ஆட்சியாண்டு கல்வெட்டு ஒன்று புலனாதிபதி நாச்சியார் பற்றிய குறிப்பைத் தருகின்றது. "களரிக்குடையான் பொன்னம்பலக் கூத்தனான இருமுடிச் சோழ பல்லவரையன்" என்பவன் மேலைத் திருநடை மாளிகையில் புலனாதிபதி நாச்சியாரை எழுந்தருளுவித்தான் என்ற குறிப்பு காணப்படுகின்றது. புலனாதிபதி நாச்சியார் பார் என்பதற்கு கல்வெட்டில் தெளிவான குறிப்பு இல்லை. எனினும் புலனாதிபதி நாச்சியார் என்பது தற்பொழுது மேற்கு திருநடை மாளிகையில் உள்ள அன்னபூரணி சிற்பமாக நாம் கருத இடமுண்டு. இது மடைப் பள்ளியில் இருந்ததாகவும் திருப்பணி செய்யும்போது இங்கு அமைக்கப்பட்டதாகவும் அர்ச்சகர் மூலம் அறிகின்றோம். சிழக்கு நடை மாளிகையிலும் தேவியின் சிற்பம் உள்ளது. இவை பிரண்டும் காலத்தால் கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவையே. மேலும் மேலைத் திருநடை மாளிகையில் எழுந்தருளியுள்ள புலனாதிபதி நாச்சியார்க்கு பூசைக்கும், திருப்பணிக்கும் நகரத்தார்கள் நிலம் அளித்த செய்தியும் அமுதுபடிக்காக பொன்னம்பலக்கூத்தன் என்பவன் மூவாயிரம் காசு தானம் கொடுத்த செய்தியும் கல்வெட்டால் அறிகின்றோம். கல்வெட்டுகளைச் செதுக்கிடும் வண்ணம் கோயிலிலேயே சிற்பியிருந்ததையும், அச்சிற்பியின் பெயரும் ஒரு கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. "இக்கோயிலில் சிற்பாசிரியக் காணி உடைய விடங்கனான வளவ தொங்க ஆசாரியனே" என்பது கல்வெட்டு தரும் செய்தியாகும்.

தேவரடியார்களின் தலைமை உடையவருக்கு பெரிய பெண்டிர் என்ற பெயர்க்குறிப்போடு பதினான்கு மாணிக்கங்கள் (தேவரடியார்கள்) பெயரும் குறிப்பிடப்படுகிறது. அவர்கள் 1) சம்பத்தான வீரபத்ர மாணிக்கம் 2) நாச்சியான ஆலால சுந்தர மாணிக்கம் 3) சீகர மாணிக்கம் 4) வேதிய மாணிக்கம் 5) திருவுண்ணாழிகை மாணிக்கம் 6) துயரச்சி மாணிக்கம் 7) நத்துணை மாணிக்கம் 8) எதிரிலி சோழ மாணிக்கம் 9) பிரசன்னதேவர் மாணிக்கம்

10) வண்டுவார் குழலி மாணிக்கம் 11) தில்லை மாணிக்கம்
 12) இராச மாணிக்கம் 13) திருச்சிற்றம்பல மாணிக்கம் 14) தேவ
 மாணிக்கம் (பெரிய பெண்டிர்) ஆகியோர் ஆவர். இன்றும்
 இவ்வருக்கு மிக அருகில் உள்ள ஒரு ஊரின் பெயர் குலமாணிக்கம்
 என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மேற்குறிப்பிட்ட பதினான்கு
 மாணிக்கங்களும் சர விளக்கு (தீப மாலை) ஏற்றி வைத்திட
 எண்ணெய் கொடுத்த செய்தியும் 14 பேரில் யாரேனும் இதுகுறித்து
 குறை கூறின் அவர்களது சுகதுக்கங்களில் யாரும் பங்கெடுக்கக்
 கூடாது என்ற முடிவினை எடுத்துக்கொண்ட செய்தியும் நோக்கத்
 தக்கது ஆகும்.

திருஞானசம்பந்தர் : மூன்றாம் இராசேந்திரனின் 10-வது
 ஆட்சி ஆண்டிலே தெற்கு திருநடை மாளிகையிலே எழுந்தருளி
 யுள்ள பிள்ளையார் (திருஞானசம்பந்தர்), திருநாவுக்கரசர், சுந்தர
 மூர்த்தி ஆகியோருக்கு திருவமுதுக்கு தானம் செய்த செய்தியை ஒரு
 கல்வெட்டு குறிப்பிடுகின்றது. இவனது 25வது ஆட்சியாண்டு
 கல்வெட்டு ஒன்று மும்முடிசோழபுரத்தைச் சார்ந்த வணிகன் ஒருவன்
 எழுந்தருளுவித்த திருஞானம் பெற்ற பிள்ளையின் வழிபாட்டுக்கு
 நிலம் அளித்த செய்தியைக் கூறுகின்றது. எனவே இரு திருஞான
 சம்பந்தர் பற்றிய குறிப்புகளுக்கு ஏற்ப இன்றும் தெற்கு நடை
 மாளிகையிலே கையில் தாளம் ஏந்திய கோலத்தில் இரு ஞான
 சம்பந்தரையும் காணலாம்.

பிற கல்வெட்டுக்களின் வழி நந்தவனம் அமைத்து திருப்
 பள்ளித்தாமம் (பூமாலை) செய்வதற்கும் நந்தவனத்திற்கு வேலி
 அமைத்து பாதுகாக்கவும், பராமரிப்பவரின் ஜீவனத்திற்கு வழி
 செய்தும், கோயிலுக்களித்த நிலங்களின் விபரங்களும், சந்தி
 விளக்கு எரித்தல் குறித்தும், கோமுகம் (தண்ணீர்கொட்டும் இடம்)
 இறைவனுக்கு அமுது படைக்கும் வேதிகை, அதனை கொடுத்தோர்
 காவல் கூலி, மற்றும் மூன்றாம் இராசேந்திரனின் அதிகாரி பெரியான்
 அழகிய பெருமாளான சோழகங்கன் நிலம் அளித்த செய்தியும்,
 திருகொட்டிகை [தேவாரம் ஓதும் இடம், சுவடிகளை பாதுகாக்கும்
 இடம்] பற்றிய செய்திகளையும் அறிகின்றோம்.

ஜனநாதன் பெருவழி

இவ்வழியாக நெல், அரிசி முதலியவை ஏற்றிச் செல்லும் ஒவ்வொரு வண்டியும் வரிகட்டுதல் செய்தியும் அதனை கோயிலுக்கு அளித்தல் பற்றிய விபரங்களும் கல்வெட்டுமூலம் தெரியவருகின்றன. ஜனநாதன் என்பது முதலாம் இராசராசனின் ஒரு பெயர். அவன் பெயரில் இச்சாலை அமைந்துள்ளது. இச்சாலை ஊரில் இருந்து கடற்கரைப் பகுதிக்கு செல்லும் பெருவழியாக உள்ளது. (High way) இது பண்டைய வாணிபம் பற்றி அறிந்து கொள்ள நமக்கு பெரிதும் உதவுகிறது. மேலும் நில அளவை செய்யப்பட்ட செய்தியும், பெருங்குறிசபையோர் அளித்த தானம் பற்றியும், இவனது பிற கல்வெட்டுக்கள் இயம்புகின்றன.

ஜடாவர்மன் சுந்தரபாண்டியனின் கல்வெட்டில் உசாத்தானத்து பெருங்குறிசபையார் கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ள நம்பிவிநாயகப் பிள்ளையாருக்கு வழிபாட்டிற்கு தானம் அளித்த செய்தி குறிப்பிடப்படுகிறது. இன்றும் மேற்கு நடை மாளிகையில் பிள்ளையார் சிற்பம் ஒன்று உள்ளது. இச்சிற்பமே கல்வெட்டு குறிப்பிடும் நம்பி விநாயகப் பிள்ளையார் ஆகும்.

மன்னர் மற்றும் அரசு பெயர் இல்லாத ஒரு கல்வெட்டு மூலம் கூத்தாடுநாயனார் மடம் ஒன்று கோயிலின் மேற்கு புறத்தில் இருந்ததாகவும் அதன் தலைவர் பரிபூர்ண சிவாச்சாரியர் என்றும் அறிய முடிகிறது. அழகிய திருச்சிற்பம்பலமுடைய நாயனார் வழிபாட்டிற்காக தானம் அளித்த செய்தி மற்றொரு கல்வெட்டில் காணப்படுகின்றது. இது ஆடவல்லான் திருமேனியாக இருக்க வேண்டும். இக்கோயிலில் மராட்டியர் செப்பேடு ஒன்று உள்ளது. அதன் ஒரு புறத்தில் மோடி எழுத்துக்களும், மறுபுறத்தில் தமிழ் எழுத்தும் காணப்படுகின்றன. அதில் 150 பொன்வீதம் அரண்மனைக்கு கொடுத்திட வேண்டுவதாக உள்ள செய்தி காணப்படுகிறது.

கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டு தொடங்கி கி.பி. 18ஆம் நூற்றாண்டு வரை சிறப்புடைத்ததாக விளங்கிய இக்கோயிலில் பிற்காலக் நூற்றாண்டுகளில் கொடை கொடுக்கப்பட்டதாக எந்தக் கல்வெட்டுக் குறிப்பும் கிட்டவில்லை. எனினும் 18ஆம் நூற்றாண்டினைச் சார்ந்த மராட்டிய செப்பேடு மூலம் வழிபாடுகளும், கொடைகளும்

தொடர்ந்தன என்று கருதலாம். சோழர்களது காலத்தில் சிறப்புற்று திகழ்ந்த உசாத்தானமுடைய நாயனார் கோயில் இருந்த ஊர் பிற்காலத்தில் கோயிலூர் என்று அழைக்கப்பட்டதற்கு, தில்லை நடராசனே இங்கு விரும்பி கோயில் கொண்டதேயாகும் என்று புராணிகர்கள் கூறினாலும், இவ்வூரில் உள்ள பெரும்பாலான நிலங்கள் கோயிலுக்குரிய இறையிலி நிலமாக இருப்பதால் இவ்வூருக்கு கோயில் ஊர் என்று பெயர் ஏற்பட்டு பிற்காலத்தில் கோயிலூராக மாறியிருக்க வேண்டும் என்று கூறலாம்.

எடுத்தாண்ட நூல்கள்

1. திருத்துறைப்பூண்டிக் கல்வெட்டுக்கள்
— தமிழ்நாடு அரசுதொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை வெளியீடு
2. இலக்கியத்தில் ஊர்ப்பெயர்கள்
— ஆர். ஆளவந்தார்
3. தேவாரப் பதிகம் — ஸ்ரீ காசிமடம்
— திருப்பனந்தாள்
4. The Revenue System of the Cholas
— by Dr.P. Shanmugam
5. மராட்டியர் செப்பேடுகள்
— தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக வெளியீடு
6. Political Geography of the Chola Country
— Dr. Y. Subbarayalu
7. இலக்கியத்தில் ஊர்ப் பெயர்கள்
— டாக்டர். கே. பகவதி

இக்கட்டுரை எழுதிட நல்ல பல கருத்துக்களை நல்கிய தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை இயக்குநர், திருமிகு. நடன.காசிநாதன் அவர்கட்கு என் நன்றி.

இக்கட்டுரைத் தயாரித்திட உதவிய இத்துறையின் பதிவு அலுவலர் திரு. கி. ஸ்ரீதரன் அவர்கட்கும், கோயிலூர் கோயிலின் செயல் அலுவலர் திரு. இராம. சீனிவாசன் அவர்கட்கும் எம் நன்றி உரித்தாகும்.

THE GROWTH OF MARINE ARCHAEOLOGY IN INDIA WITH SPECIAL REFERENCE TO TAMILNADU

NATANA. KASINATHAN

Director of Archaeology, Govt., of Tamilnadu

The map of India is dotted with a number of ports on the eastern and western sea coasts. Of the ports of the western coast Lothal seems to have played significant role during the pre-historic period i.e. from 2500 B.C. to 1500 B.C.¹ The next important port was Barygaza (Broach) which took the leading role after the disuse of Lothal. The commercial activities in Barygaza (Broach) had started from third century B.C. The ships that sailed in Arabian sea from Alexandria came to Barygaza (Broach) along the western coast and reached Musiri of Cheranadu, during Sangam period.² The role of Musiri of Cheranadu too as an important sea port of Cheras appears to have begun from third century B.C.³ The Romans, following the Greeks, came to Musiri in order to sell their wine and other products in exchange of pepper, precious stones, ivory etc., This commercial contact is now well attested with the discovery of a considerable number of Celucid, Phoenician and Roman coins in Karur⁴ and in Eyyel⁵ near Musiri, the capital of the collateral branch of Cheras. This contact is further confirmed by the discovery of the inscribed potsherds bearing the tamil personel names from the excavations held at the sea port of Egypt.⁶

Likewise the ports situated on the east coast had also played the predominant role from second century B.C. to fifth century A.D. Of all the sea ports of the eastern coast Tamruk

in Bengal, Konarak in Orissa, Kalingapattinam, Visakapattinam and Nellur in Andhra Pradesh, Arikamedu, Kaviripumpattinam, Alagankulam, Korkai and Kumari of Tamilnadu were the most important sea ports that had continuous commercial and cultural contact with the East and South East Asian countries. In Arikamedu, Kaviripumpattinam and Alagankulam of Tamilnadu the foreigners had their settlement and traded with the local business people. Among the East and South East Asian countries China had contact with the Tamilnadu from Pre-Christian era. The Chinese chronicler called Pan-Ku, who lived in first century A.D. had mentioned about the visit of the Chinese to Tamilnadu in second Century B.C.⁷ It is confirmed with the discovery of Chinese coins assignable to second century B.C. from Olaiyakunnam, a small village in Pattukkottai taluk of Nagai-Quide-Milleth District.⁸ The other countries which had commercial contacts with the Tamilnadu were Burma, Malaysia, Thailand, Java and Sri Lanka in the South.

The Tamil merchants from Alagankulam which was situated at the confluence of Vaigai with the Bay of Bengal seems to have had contact with Manthai, a sea port on the western coast of Jaffna. The traders especially those who were selling horses seem to have sailed to Ceylon in order to find market for their horses in third century B.C. itself.⁹ This fact is found well attested in the ancient inscriptions of Sri Lanka. Pattinappalai, one of the Sangam Literature gives a vivid description of the commodities that were imported to Tamilnadu from Burma, Java and Ceylon.¹⁰

The branch of Marine Archaeology is in nascent stage at present. Dr. S. R. Rao had conducted the off-shore exploration at Dwaraka and was able to locate the lost city which is said to have created by Lord Krishna. He had also conducted on-shore exploration in Maldiv Islands and off-shore exploration at Somanathaprabhas which were

contemporary of Dwaraka.¹¹ The State of Andhra Pradesh had also ventured upon the off-shore exploration at Visakapattinam as a first step for conducting thorough exploration off the coast of Andhra.¹² The Vice Chancellor of Visakapattinam University created a chair for Marine Archaeology. This Department had already surveyed the coastal strip and the Bay between two Buddhist sites of Totlukanda and Bavikonda as well as Bimlipattinam. They have located a ship wreck near Bimlipattinam and the geologists who conducted the geophysical survey under Dr. S R. Rao's guidance were able to detect a submerged valley.

The Kerala State Government had also begun the off-shore exploration at Kodungalur in association with the Geological survey of India. It appears that the results showed that there was a geological fault on both sides of Periyar river mouth. Due to this Geological process the ancient port at Musiri is believed to have buried. Further Geophysical exploration on on-shore also confirmed this fact.¹³

Having in mind the growing interest in conducting the off-shore exploration, the ICOMOS (International Council of Monuments and Science) (an UNESCO affiliation) had established an internal committee on under-water heritage incorporated with headquarters at Fremantle in Western Australia. This organisation consists of 11 (eleven) members including Dr. S. R. Rao.¹⁴ Hence the technicalities and the Personnel are now available for carrying out off-shore exploration in large scale.

Kaviripumpattinam, one of the ancient ports of the eastern sea coast, located at the confluence of river Kaviri with the bay of Bengal had played a vital role in commercial activities. This port is mentioned in the accounts of foreign chroniclers as *Cabaris Emporium*.¹⁵ The lay-out of this port city and the settlement of merchants belonging to different countries are elaborately described in Silappathikaram and

Manimekalai, the twin epics of the Sangam period. In Manimekalai it is mentioned that this glorious city was submerged under sea due to the non-observance of the festival of Indra in summer.¹⁶ In order to discover the submerged port of this great city, viz., Pampuhar, the Tamilnadu State Government through the Archaeology Department, in association with the National Institute of Oceanography, Goa is venturing upon the off-shore exploration at Pampuhar. Tamilnadu is the only state of all states in India, which took steps first to explore and preserve the cultural wealth that are hidden under sea water. During this exploration a few structures in dilapidated condition and a ship wreck have been located and the detailed report of the results of the said operation has been published. The salient features of this operation are as follows:

In the first phase the geophysical survey was conducted and was able to locate three peaks having the base of about 5 sq. mtr. each.

In the second phase, intensive exploration has been conducted by deploying Divers-cum-Archaeologists into sea to examine the peaks. The divers were able to find out that the peaks were actual structures built of bricks. During this operation a ship wreck was also located and was examined by the divers. From the shipwreck they were able to collect a few led ingots bearing the legend on both sides. On one side the number either 1791 or 1792 and on the other the name W. Blackett are engraved.

In continuation of the location of the shipwreck a big structure was also located in 5 K.M. seaward at a depth of about 70 feet.

During the course of the third phase exploration, intensive operation was carried out on the structure site. During this operation the divers were able to come to the conclusion that

this structure is of man made and built of laterite blocks. The structure is in 'U' shape measuring about 120 mtrs. length. The gap in between the two walls is about 25 mts.

In the fourth phase exploration, this 'U' shape structure was further explored and a video coverage was also made. During this operation two more structures built of laterite stone were located just in front of the 'U' shape structure. All the three structures are believed to have been parts of a single structure of the glorious Pumpuhar city. These structures are believed to be either the parts of a Buddha shrine or a Hindu temple or the bastions of the surrounding fort wall.

In the shallow water the brick structures have been found in alignment with some gaps. These structures are located from the mouth of Kaveri to Kadaikadu. Though these structures are the covered by sand for about 1 mt. high these were examined with the help of airlift. By the side of this structures, Archaeologists were able to collect a number of potsherds consisting of Black and Red ware, Grey ware, pieces of amphorae etc.,

In the ship wreck, a canon, two big rings of iron and an object of copper and a container of gunpowder were spotted out. Of these the copper object has been retrieved and is subjected to undergo chemical treatment.

The above artefacts strongly confirm that the city of Pumpuhar was swallowed by the sea and a number of structures of the lost city are still under sea. These structures are datable from third century B.C. to fourth century A.D.¹⁷

Likewise a large part beyond the present Kanyakumari is said to have submerged under sea millions of years ago. This sorrowful incident is lamented in Silappathikaram¹⁸ as "Pahruliyarrudan Panmalaiyadukkattu Kumarikkodum Kodunkadal Kolla." The lost part is called as Kumarinadu by poets

and commentators and Lemuria Continent by Geologists. In Lemuria, the Lemurs, the ancestors of the Homosapiens are believed to have inhabited. In support of this theory the Geologists illustrate¹⁹ that they discovered some of the skeleton of Lemur and the Homasapiens, the ancestors of the present human beings. These Lemurs are said to have appeared on the scene between approximately 100 million and 70 million years ago. There is a legend in Tamil literature called 'Traiyannar Kalaviyal Urai' stating that there was a land towards the south of the present Kanyakumari. In that land there were cities known as South Madurai and Kabadapuram. It is mentioned that the first meet of learned poets was held at South Madurai and the second was at Kabadapuram which was also eroded by sea.²⁰ Due to the submersion of Then Madurai i.e. South Madurai and Kabadapuram, the Pandya king had to annexe some parts of Chola and Chera country to inhabit the evacuated mass.²¹

In the recent explorations conducted on the sea coasts around Kumari a considerable quantity of microlithic implements datable to 20000 B.C. to 10000 B.C have been collected from Muttam by Government Museum, Madras. It is also said that when fishermen are fishing south of the present Kumari, their nets are damaged due to some obstructions in some places suggesting that there should be some structures or ship wrecks.

Considering the above facts it is obvious that a considerable part of the old Tamilnadu beyond the present Kanyakumari was submerged. Hence this part is also to be explored intensively by deploying the Marine Archaeologists and the Geophysists. The Geophysical survey is to be carried out first. If the results are encouraging in the geophysical survey then the actual off-shore exploration has to be conducted by deploying the sophisticated equipments like Side

Scan sonar, Echo sounder and Magnatometer. With the help of this operation we could locate the lost continent. But for venturing upon this operation, a few crores of rupees are to be mobilised for understanding the length and breadth of the submerged land and the flora and fauna of it. The off-shore exploration of Pumpuhar costed so far about Rs. 30 lakhs. By spending this huge amount we could be able to locate a few things. The things may only be a few., but the value is immeasurable. Likewise the off-shore exploration to be conducted at Kanyakumari may also cost a huge amount and this operation has to cover a large area known as Kumari-kkandam which was once fertilised by the rivers of Kumari and Pahruli. We hope that the off-shore exploration could be conducted at Kumarikkandam to locate the lost continent which was inhabited by the distant forefathers of the present Tamils.

The State Department of Archaeology in Tamilnadu has submitted a proposal to Government to get financial assistance from UNESCO for conducting off-shore exploration at Kanyakumari in a large scale.

1. Dr. S. R. Rao, Navigational instrument of the Harappan site, Journal of Marine Archaeology, Vol. III, P. 61 (1992)
2. Dr. Vimala Begley, "Pre-Periplus Trade on the Indian Coasts," Rome and India-pp. 176-188
3. Shri K.V. Soundararajan, Key Note address delivered at National Seminar on Archaeology and Toponymy of Kodungalur, held at Kodungalur on 8th and 9th January 1993.
4. R. Krishnamurthy, Studies in South Indian coins, Vol. III, pp. 19.28; Vol. IV, pp. 19-27.
5. Dr. P. L. Gupta, "The Early coins of Kerala" (1989) P. 48

6. D.S. Whitcomb and J. H. Johnson 1979, Pl. 27J; 1982 pl. 610; Quseir al Quadim, Preliminary Report Princeton.
7. JA: 11: 14 pp. 45-6
8. Dr. Sankaranarayanan, 'Three hoards of Chinese coins in Madras Government Museum, J.N.S. Vol. XXXIII, p. 64
9. Mahavamsa, Chap. XXI, vv. 10.12
10. Pattinappalai 11-185-191
11. Dr. S. R. Rao, Presidential address. Fourth Indian Conference on Marine Archaeology of Indian Ocean countries held at Visakapatnam, Andhra on 20-9-94
12. Ibid.
13. Dr S.T. Sathyamurthi, Seminar on Kodungalur off shore Exploration held at Trivandrum in 1993.
14. Dr. S.R. Rao, Presidential Address, Fourth Indian Conference on Marine Archaeology of Indian Ocean countries held at Visakapatnam, Andhra on 20-9-94
15. Shri K. V. Soundararajan, Kaveripattinam excavations 1963-75, Memoirs of the ASI No. 90. P. 9.
16. Ibid, p. 9; Manimekalai - Kathai 25, 11. 174-200
17. Preliminary reports of National Institute of Oceanography for the years 1991, 1993 and 1995
18. Silappatikaram, Kadukan Kathai, 11; 19-22
19. Alexander Kondratov, "The riddles of three oceans (1974)
20. Nakkirar's commentary on Iraiyanar Kalaviyal
21. Kalittogai, verses. 104

ஏறாரும் பெருமான்

கு. தாமோதரன்

துணை இயக்குநர்

இப்படிமம் தாமரை பீடத்தின் மீது வலது காலை ஊன்றி இடது காலை முன் வைத்து இரண்டு கைகளுடன் இடையை வலப்புறம் சாய்த்த நிலையில், நின்ற கோலத்தில் காட்டப் பட்டுள்ளது. வலக்கை முன்புறம் நீண்டு கடக முத்திரை காட்டும் நிலை. இடக்கை காளை மேல் ஊன்றும் நிலை. இரு உதடுகளையும் சற்று குவித்துப் புன்முறுவல் பூத்த முகம். ஏறாரும் பெருமானின் தலையை ஜடாமகுடம் அழகு செய்கிறது. நெற்றியில் நெற்றிப்பட்டமும், தோள்களின் மீது வாகுமாலையும், கழுத்தில் மணிவடம், முத்துவடம், சரப்பளி, சவடி ஆகிய கழுத்தணிகளும் மேற்கைகளில் இலைக்கருக்கு முகப்புடைய தோள் வளையும், முன் கையில் கைவளையும், காப்பும், விரல்களில் மோதிரமும், முழங்கை யில் கடகமும், மார்பில் புரிநூலும், உதரபந்தமும் இடையிலிருந்து மேல் தொடைவரை சிம்ம முகப்புடைய இடைக் கச்சையும், காலில் பாதசரமும் அலங்கரிக்கின்றன. விரிந்த வட்டமுகம், அகன்ற தோள், பரந்த மார்பு, திண்மையான உடற்கட்டு, அழகிய அங்கங்களை கொண்ட இப்படிமத்தின் கலை அழகு தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது. இப்படிமம் முழுவதும் கனமாக வார்க்கப்பட்ட தமிழ் நாட்டுச் செப்புத்திருமேனிகள் வடிக்கும் கலைக்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டு.

இப்படிமம் வடிக்கப்பட்டுள்ள பாங்கு, ஆடை அணிகலன்கள், முடி அமைப்பு, உருவ அமைதி ஆகியவற்றைக் கொண்டு நோக்கும் பொழுது. இது சோழர்காலப் படைப்பமைப்பிற்கு சிறந்த எடுத்துக் காட்டு எனலாம்.

இதன் காலம் கி.பி. 11-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி எனலாம். முதலாம் இராஜேந்திர சோழன் காலத்திய ஏறாரும் பெருமான் படிமங்களோடு இது ஒப்புநோக்கத்தக்கது. தமிழ் நாட்டில் செப்புத் திருமேனிகள் வடிக்கும் கலை சிறந்து விளங்கி இருந்தாலும்,

சோழர்கள் காலத்தில் செப்புத்திருமேனிகள் வடிக்கும் கலை உன்னத நிலையை அடைந்ததால், இக்காலம் செப்புத்திருமேனிகளின் பொற்காலமாகும். இக்காலத்தில் நடராசர் செப்புத்திருமேனிகள் அதிக அளவில் இடம் பெற்றுள்ளன. ஆனால் ஏறாரும் பெருமான் திருமேனிகள் மிகுதியாக எடுக்கப் பெறவில்லை. எடுக்கப் பெற்றுள்ள செப்புத்திருமேனிகள், ஒவ்வொன்றும் தனித்தன்மை வாய்ந்தவை. திருவெண்காடு¹, ஏறாரும் பெருமான் செப்புத்திருமேனி முதலாம் இராசேந்திரன் கலைப் படைப்பிற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. இந்த அமைப்பில் வேறொரு திருமேனியைப் பார்க்க இயலாது. வேதாரண்யத்திள்² கிடைத்த காளை வாகன தேவர் சற்று மாறுபட்ட தலைக்கோலத்தை உடையது. நாகை காயிதே மில்லத் மாவட்டம் நன்னிலம் வட்டம் அம்பர்மாகாளம்³ திருமேனியை இப்படிமம் ஒத்துள்ளது. எனினும் அம்பர்மாகாளம் காளைவாகன தேவரைவிட ஒரு நூற்றாண்டு இது காலத்தால் முற்பட்டது எனலாம்.

விழுப்புரம் இராமசாமிப் படையாட்சியார் மாவட்டத்தில் சோழர் காலச் செப்புத்திருமேனிகள் மிகுதியாகக் கிடைக்கா விட்டாலும், கிடைத்துள்ள ஒரு சில செப்புத்திருமேனிகளில் அழகு மிக்கதாக இத்திருமேனியும் விளங்குகிறது. இம்மாவட்டத்தில் கல்பட்டு என்ற ஊரிலிருந்து சேகரிக்கப்பட்ட இப்படிமம் தற்பொழுது கடலூர் அரசு அருங்காட்சியகத்தில் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளது.

1. C. Sivarama murti, 'Indian Bronze' PP. 54, Fig. 48, 1960
2. O. C. Gangoly, 'South Indian Bronzes', Plate XCIV
3. M. Chandramurti, "Dated Chola Bronzes in Ambar Mahalam, Damilica, Vol. II, Part.3. PP. 55-59, Fig. 27-31.

இராசராசனின் புகழ்பாடும் இலக்கியம்

சொ. சாந்தலிங்கம்

தொல்லியல் அலுவலர், மதுரை

'தென்னகமேரு' எனப் போற்றப்படும் உன்னத கற்கோயிலைத் தஞ்சையிலே தோற்றுவித்தவன் சோழ மாமன்னன் முதலாம் இராசராசன். இக்கோயிலில்தான் அவன் எத்தனை அற்புதங்களை வடித்துக் காட்டியுள்ளான். கட்டடக் கலைக்கும், வார்ப்புக் கலைக்கும், ஓவியக் கலைக்கும் ஏற்றம் தரும் வகையில் எண்ணற்ற கலைப் படைப்புகளை இங்கே அம்மன்னன் காட்சிப்படுத்தி யுள்ளான். ஆடற்கலை வளர்க்கச் சோழநாட்டின் பல்வேறு பகுதி களிலிருந்தும் நானூறு ஆடல்மகளிரைக் கொண்டு வந்து குடியமர்த்தினான். அவர்களின் வாரிசுகளும் தொடர்ந்து பணி செய்வகைசெய்தான். தமிழ் எழுத்து வளர்ச்சியின் உன்னத பரிமாணத்தை இங்குள்ள நூற்றுக்கணக்கான கல்வெட்டுகளில் காட்டிச் சென்றான்.

கோயிலுக்கென்று தானும், தன்பெண்டுகளும், மக்களும், உற்றார் உறவினரும், அதிகாரிகளும் வழங்கிய அளப்பரிய கொடைகளை வரிசைப்படுத்தி வெட்டுவித்தான். கோயில் பணிக் கென சுமார் 1100 பணியாளர்களை அமர்த்தித் திருத்தொண்டை நெறிப்படுத்தினான். மன்னன் மட்டுமே கோயில் வளர்ச்சியில் ஆர்வம் காட்டுதல் போதாது என்று நாட்டு மக்களுக்கும் நேரடிப் பங்கு வேண்டும் என்பதற்காகக் காவல் பணிக்கு என ஊர் தோறும் ஆள் அனுப்ப ஆணை பிறப்பித்தான். பொன்னும், மணியும், ஆடும், நிலமும் என ஆயிரக்கணக்கில் கொடையளித்தான் பேரரசன் இராசராசன். இவ்வளவு பெருமைகளுக்கும் உரிய இப்பெருவேந்தன் தற்பெருமை கொண்டானில்லை. தான் பெற்ற வெற்றிகளை மட்டுமே நிரல்படுத்தி 'மெய்க் கீர்த்தி' என்று உண்மையை மட்டும் உலகறியச் செய்தான். அவ்வளவு தன்னடக்கம்.

ஆனால், அவன் பெருமைகளையெல்லாம் அருகிலிருந்து பார்த்த ஒரு வடமொழிப் பாவலன் அற்புதமான கவிதை வரிகளில்

படம் பிடித்திருக்கிறான். அதைத்தான் கீழே அறியப்போகிறோம். இதுகாறும் அக்கவிதை வரிகள் எங்கே போயின?

தஞ்சை நகரில் பெரிய கோயிலின் அருகில் வடக்கில் அமைந்துள்ள துள்ளிவாசபுரம் என்னும் பகுதி. கடந்த 1988-ஆம் ஆண்டு தனியார் ஒருவர் அங்கே வீடு கட்டுவதற்காக மண்ணைத் தோண்டிய பொழுது தற்செயலாக வெளிப்பட்டது சுமார் 20 அடி உயரமும் 2½ அடி அகலமும் கொண்ட கல்தூண் ஒன்று. பெருங்கோயிலின் முன்மண்டபத்தில் அமைந்துள்ள அதே அளவுத் தூண்தான் இதுவும். இத்தூணின் மூன்று பக்கங்களில் அற்புதமான கிரந்த எழுத்துக்களில் வடமொழிப் பாடல்கள் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அதன் பெருமையை அறியாத பணியாட்கள் இத்தூணையே சுமார் 80 துண்டுகளாக உடைத்துவிட்டனர். அதன் பின்னரே தொல்லியல் துறையினரின் பார்வைக்கு இச்செய்தி வந்தது. அக்கற்களைச் சேகரித்து ஒழுங்குபடுத்தி எழுத்துக்களை வரிசைப்படுத்தி படித்து அறிந்தனர் அவர்கள்.

இன்று இப்பாடல்கள் உள்ள கல்வெட்டுத்தூண் தஞ்சையில் அமைந்துள்ள இராசராசன் அகழ்வைப்பகத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது. அப்பாடல்கள் தரும் செய்திதான் என்ன? இராசராசனின் வெற்றிச் சிறப்பை, அவன் மக்களின் பால் காட்டிய தண்ணளியை, பகைவர்களுக்கு அவன் கொடுத்த அச்சத்தை அழகுபடப் புகழ்ந்துரைக்கின்றன அப்பாடல்கள். அப்பாடல்களின் தமிழாக்கம் இதோ.

சிறந்த அறிவாளியான மும்முடிச் சோழனே! உன்னுடன்கடும் போரில் விருப்பம் கொண்ட நல்ல மரபில் வந்த எதிரிகள் தற்போது அச்சம் தெளிந்து தலைநிமிர்ந்து நிற்கின்றனர். அதன் காரணம் தான் என்ன? கடும் ஜூரத்தில் துன்புற்றவன் விபூதியை ரட்சையாக இட்டுக் கொள்வது போல் உன்பாத தூளியைத் தங்கள் மகுடத்தில் தரித்ததன் பயனே அது.

இந்திரனுக்கு நிகரான இராசராச சோழனே! உன்பகை மன்னர்கள் உனக்கு அடங்கியவர்களாக நாட்டிலே வாழ்ந்து பூமியின் பயன்களையும், செல்வ வளங்களையும் அனுபவிக்க

மனமில்லாமல் காட்டிலே வாழ்ந்து நெல்லிக்கனியையும், வில்வப் பழத்தையும் உண்டு திரிகின்றனரே! இது விந்தையல்லவா?

இராசராசனே! உன் பகைவர்கள் வான் வழியாகத் தப்பிச் செல்ல நினைக்கும் போது உன்வில் தடுக்கின்றது. கடலிலே உன் மீன், காட்டிலே உன் புலி அவர்களை மிரட்டுகின்றன. இனி அவர்களுக்கு உன்நாட்டில் அடங்கி வாழ்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. மும்முடிச் சோழன் என்பது எவ்வளவு பொருத்தமான பெயர்.

இராசகேசரி வர்மன் என்னும் பட்டம் கொண்ட இராசராசனுடைய ஆட்சி இந்த உலகின் பல மன்னர்களின் மகுடங்களால் பணிந்து ஏற்கப்பட்டுள்ளது.

மும்முடிச்சோழனே! இந்தக் குவலயத்தைத் தங்கக் காப்பணிந்த உன் கைதான் தாங்குகின்றது என்று சாதாரண மக்கள் சொல்கின்றனர். ஆனால் உன்னால் வெற்றி கொள்ளப்பட்ட பகை மன்னர்களின் தலைகளில் வைத்த உன் காலல்லவா இந்த பூமியைத் தாங்குகின்றது.

சோழனே! உன் காலடியில் வீழ்ந்த பகைவர்களின் மகுடங்களில் உள்ள ரத்னங்களால் சிவந்தன உன் பொற்பாதங்கள். அத்தகு பெருமை பெற்ற நீ உன் அழகினால் மட்டுமே அவர்களை வெல்லவில்லை. உன் கையில் உள்ள பாம்பு போன்ற வானும் அவர்களைக் கலக்கமுறச் செய்கிறது.

மும்முடிச் சோழனே! நேற்று வரை பலவிதமான எண்ணங்களால் உன்னிடம் பகைமை பாராட்டியவர்கள் இப்போது உன் நற்குணங்களாலும், ஆட்சித் திறத்தாலும் அச்சம் தெளிந்து நாற்றிசைகளிலும் உன் புகழைப்பாடுகின்றனர். அப்படிப்பட்ட மகிமை வாய்ந்த நீ பல்லாண்டு வாழ்வாயாக!

இப்படிப் பாடல்களாகப் பலபடப் பாராட்டிய பாவலன் யார் என்ற விவரம் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் சிலேடை நயம்மிக்க இப்பாடல்கள் கல்வெட்டுகளாகப் பொறிக்கப்பட்டு ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நமக்குக் கிடைத்திருப்பது நாம் செய்த பெரும் பேறு.

இதோ ஒரு புதிர்

மேலே கண்ட இலக்கியச் செறிவுள்ள பாடல்களைப் படைத்த அதே பாவலன் தான் கீழ்க்கண்ட மயக்கம் தரும் கவிதை வரிகளையும் தொடுத்துள்ளான். இவை தமிழ் எழுத்துக்களாகவும் உள்ளன. கிரந்த எழுத்துக்களும் இடையிடையே கலந்துள்ளன. ஆனால் பொருள் அறிவதில் தான் மயக்கம், பிறமொழி அறிஞர்கள் ஆய்வுக்காக அவை உள்ளவாறு கொடுக்கப்படுகின்றன. அவை நான்கு பாடல்களாக உள்ளன.

1. அவனெவன தாவனிபதி நாந தபனே வாதப
னோப மொரி பரானாம் ரமணி ரமணே பிமாரசல்
போரமதே மும்முடி சோளக எவ:
2. கமலாய மலயாலய யாகவ வநிதயாநிர தேர
நிதராவம்சி பாவலரொத ராம
அவ்வமும்மடி சோள இளாபி மாம்
3. அவநி மரபதி பாத தராமதிவை நயான
பனிய குறுணி அவன தாவன தாவன
தொன்னி நோமல மதிரமாயா குள் மொழிரமன்
4. அளவ மமன் பன்ம வனதவர பொன்னதிர
தீவிரசன சணமாணயம் அருள்மொழி
மவனி பதிபதிம முனிவ ராதியதி நியதமதே

இராசராசனின் பெருமைகளைப் பேச எத்தனையோ வாழும் சான்றுகள் உள்ளன. ஆனால் அவை இதுவரை எல்லோராலும் அறியப்பட்டும் அறிவிக்கப்பட்டும் வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன. இப்போது கிடைத்துள்ள இந்த இலக்கியச் சுவைததும்பும் பாடல்கள் ஆய்வாளர்களுக்குப் புதியதொரு கொடை. அதிலும் இறுதியில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள கவிதைகளோ புரியாத புதிராக உள்ளன. இவற்றின் பொருளையும் அறிந்து உண்மை உணர்ந்தால் இக்கவிதைகளின் நயத்தை அறியலாம்.

தரங்கம்பாடிப் பகுதியில் கல்வெட்டுகள் கண்டுபிடிப்பு

கா. நெடுஞ்செழியன்
காப்பாட்சியர், தரங்கம்பாடி

நாகை காயிதே மில்லத் மாவட்டம், தரங்கம்பாடி வட்டத் திலுள்ள பொறையார் விசுவநாதசுவாமி கோயில், குமரக்கோயில் அனந்தமங்கலம், இராஜகோபால பெருமாள்கோயில், ஒழுகை மங்கலம் சீதளாபரமேசுவரிகோயில் போன்ற கோயில்களில் கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த தமிழ்க் கல்வெட்டுகள் டேனிஷ் கோட்டை அகழ்வைப்பகக் காப்பாட்சியரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. அவற்றின் விளக்கத்தினை இங்கு காணலாம்.

விசுவநாதசுவாமி கோயில், பொறையார்

இக்கோயில் மகாமண்டபத்தில் வலதுபுறத்திலுள்ள இரண்டாவது தூணில் மேற்புறத்தில் உள்ள கல்வெட்டு.

1. உச்சிக்கால
2. கட்டளை ராமலி
3. ங்கபிள்ளை

உச்சிக்கால கட்டளை என்ற பூஜைக்கு இராமலிங்கபிள்ளை என்பவர் அளித்த உபயத்தை இக்கல்வெட்டு தெரிவிக்கின்றது. இக்கல்வெட்டின் எழுத்தமைதியைக்கொண்டு கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த கல்வெட்டாகக் கருதலாம்.

குமரக்கோயில், பொறையார்

இக்கோயில் பொறையார், குமரன் சன்னதித் தெருவில் அமைந்துள்ளது. இக்கோயில் மகாமண்டபத்தில் வலதுபுறத்திலுள்ள இரண்டாவது தூணில் இக்கல்வெட்டு காணப்படுகிறது

கல்வெட்டு

1. சிவமயம்
2. ஸ்ரீகுமரகோவில்

3. மண்டபம்
4. திருப்பணி கைங்கரியம்
5. சொ. விருத்தாசலப்பிள்ளை
6. பாலகுருசெட்டியார்
7. பிறையாறு

இக்கோயில் மகாமண்டபத் திருப்பணி உபயம் பொறையாற்றைச் சார்ந்த விருத்தாசலப்பிள்ளை, பாலகுருசெட்டியார் ஆகியோர் செய்ததாக இக்கல்வெட்டு தெரிவிக்கின்றது. கி.பி. 18-ஆம் நூற்றாண்டில் இன்றைய பெயரான பொறையார் பிறையாறு என்று அழைக்கப்பட்டதாகத் தெரிகின்றது.

இராஜகோபாலபெருமாள் கோயில், அனந்தமங்கலம்

இக்கோயில் தரங்கம்பாடியிலிருந்து மயிலாடுதுறை, சீர்காழி செல்லும் சாலையில் வடமேற்கே 5 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது.

இக்கோயில் மகாமண்டப நுழைவு வாயிலின் வலதுபுறத்தில் வெளிச்சுவற்றில் மேற்புறத்தில் கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

கல்வெட்டு

1. பிறமாதி ஓடு
2. சின்னமாணி
3. கபங்கு துரை
4. சவரிநாஜனா
5. யக்கர் தற்றம்
6. சூஅாளசை

1879 - ஆம் ஆண்டு சின்னமாணிக்கப்பங்கு என்ற ஊரைச் சேர்ந்த துரை சவுரிநாஜநாயக்கர் இக்கோயிலுக்குச் செய்த திருப்பணியை இக்கல்வெட்டு தெரிவிக்கின்றது.

சீதளா பரமேசுவரிகோயில், ஒழுகைமங்கலம்

இக்கோயில் தரங்கம்பாடியிலிருந்து மேற்கே 3 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது. இக்கோயில் திருச்சுற்றில் இடதுபுறத்தில் கிணறு ஒன்று உள்ளது. கிணற்று அருகிலுள்ள ஒரு மேடையின் (செங்கல் சிமெண்ட் கொண்டு கட்டப்பட்டது) முன்புறத்தில் பதிக்கப்பெற்றுள்ள கருங்கல்லில் கி.பி. 18 - ஆம் நூற்றாண்டைச்

சார்ந்த தமிழ்க் கல்வெட்டு காணப்படுகிறது. பகவதி நாடார் துணைவியார் சோலையம்மாள் இக்கிணற்றை வெட்டியதாகக் கல்வெட்டு தெரிவிக்கின்றது.

கல்வெட்டு

1. பகவதி நா
2. டார் பெண்
3. ஜாதி ஸோ
4. லை அம்மாள்
5. இந்த கேணி
6. கட்டப்ப
7. ட்டது

என்று கல்வெட்டு வாசகம் காணப்படுகிறது.

தளவரிசை கல்வெட்டு

பொறையார் விசுவநாதசுவாமி கோயில் பலிபீடத்தின் முன், கோயில் தளவரிசை அமைத்தவர் பற்றிய கல்வெட்டு காணப்படுகிறது. 1836 - ஆம் ஆண்டில் பொறையார் இராமலிங்கபிள்ளை என்பவர் கருங்கற்களால் தளவரிசை அமைத்ததைத் தெரிவிக்கின்றது.

கல்வெட்டு

1. சூஅராகு
2. மன்மத ஹூ பி
3. றையாறு றாம்
4. லிங்க பிள்ளை
5. உச்சி கால க
6. ட்டளை கருங்க
7. ல்லு தளவரி
8. சை தற்மம்

இக்கல்வெட்டுகளினால் தரங்கம்பாடிப் பகுதியில் உள்ள கோயில்கள் பெற்ற திருப்பணிகளைப் பற்றி தெரிந்து கொள்ள முடிகின்றது. ○

தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறையின் அச்சகத்தில் அச்சிட்டு இத்துறை இயக்குநர். திரு. நடன. காசிநாதன் அவர்கள் சார்பாக திரு. மா. சந்திரமூர்த்தி, பதிவு அலுவலரால் வெளியிடப் பெற்றது.